

látott meg, magyar életet alig? Ez így hamis. Mikor Koós Ferenc közös adakozásból 1856-ban új épületet emelt a bukaresti magyar iskolának, ennek a híre Bécsig eljutott, mivel Koós tiszteletes és iskolamester tollforgató ember volt, de az már a bécsi szerkesztő, az ilyenféle összefogásokra fogékony Török János érdeme, hogy lapjában, ott Bécsben, egymás után kétszer is köszöntötte a bukaresti magyar diaszpóra nemes törekvését a megmaradásra. Mégpedig mind a kétszer vezércikkben... Igaz, hogy ez idő tájt a keleti színek és romantika iránt fogékony Jókai Mór a budapesti kávéházban román pópának nézte a gyűjtőúton levő Koós Ferencet. Ha egyszer bukaresti pap... És hiányolta — a szakállát.

CSEH GUSZTÁV RÉZKARCA